

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

44. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

5. LISTOPADU 2017

Z obsahu:

**Blahoslavení mrtví,
kteří umírají v Pánu**
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 18. října 2017
- strana 2 -

**Svatá Alžběta
od Nejsvětější Trojice**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Biskupové V4:
Za Evropu a za pomoc
blízkovýchodním
uprchlíkům k návratu
do vlasti**
- strana 5 -

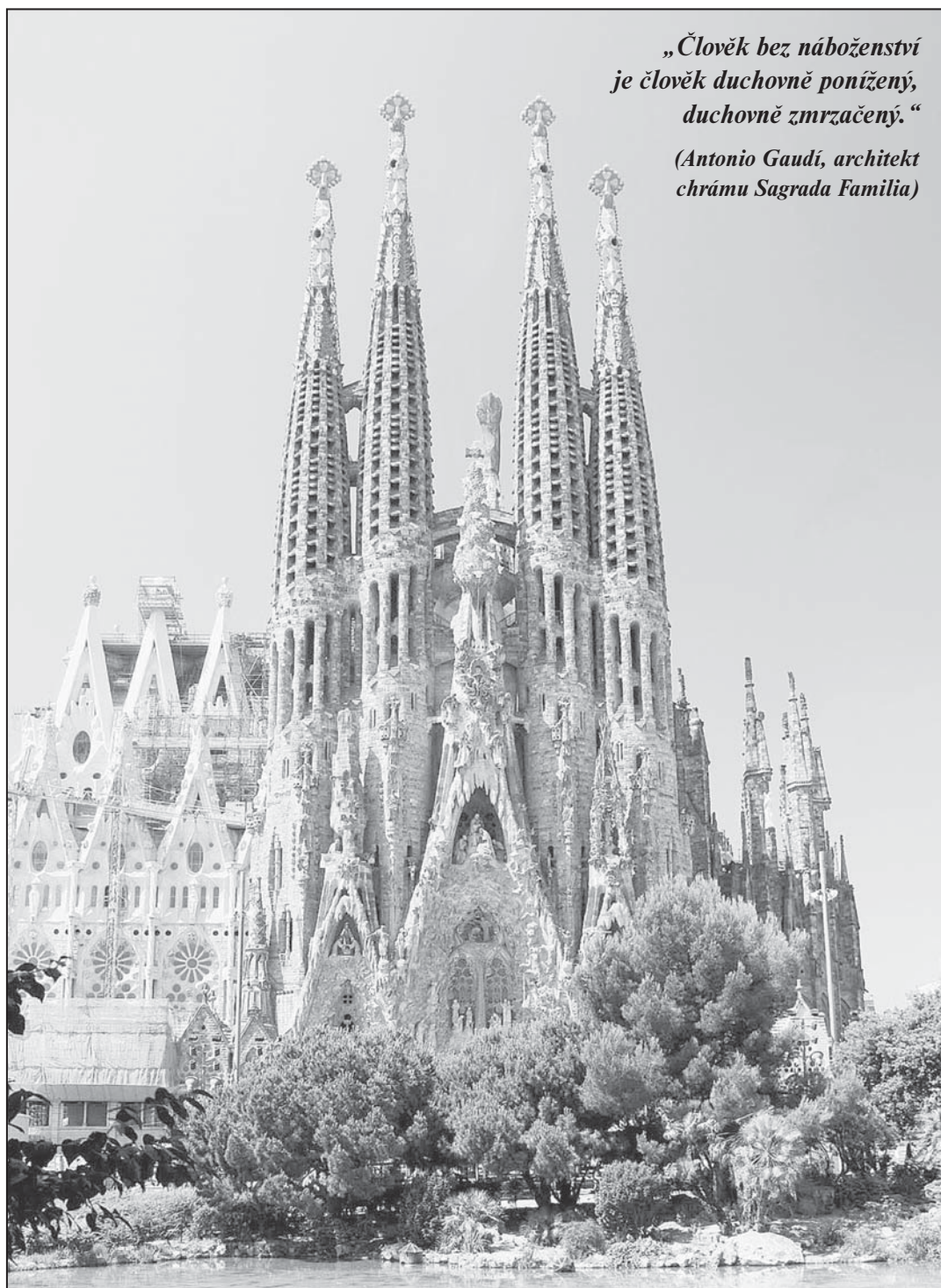
Čistota srdce
- strana 6 -

**Katechismus
vytesaný v kameni**
- strana 7 -

Ani oko nevidělo... (1)
F. J. Boudreaux SJ
- strana 9 -

**„Tvoje místo je tam,
kam tě Bůh postaví“**
Reinhold Ortner
- strana 12 -

**Suma o darech
svatého Josefa (87)**
- strana 13 -

*„Člověk bez náboženství
je člověk duchovně ponížený,
duchovně zmrzačený.“*

*(Antonio Gaudí, architekt
chrámu Sagrada Família)*

Blahoslavení mrtvých, kteří umírají v Pánu (Jan 11,23-37)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 18. října 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes bych chtěl konfrontovat křesťanskou naději se smrtí, tedy se skutečností, kterou naše moderní civilizace stále více vytěsňuje. Když potom smrt nadejde, ocitají se ti, kterých se dotkne, nebo my sami ve stavu nepřipravenosti, a postrádají „abecedu“ potřebnou ke smysluplné řeči o tomto stálém tajemství. S touto záhadnou skutečností však souvisejí první znaky lidské civilizace. Mohli bychom říci, že se člověk zrodil spolu s úctou k mrtvým.

Jiné civilizace, starší než ta naše, měly odvahu pohlédnout smrti do tváře. Byla to událost, kterou staří podávali mladým

pokolením jako něco nevyhnutelného, co zavazuje člověka, aby žil pro něco absolutního. Žalm 90 praví: „Nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme k moudrosti srdce.“ (v. 12) Sčítání vlastních dnů vede k moudrosti srdce. Slova, která nás opět přivádějí ke zdravému realismu a vyhánějí delirium všemohoucnosti. Co jsme my? „Pomíjiví“ jsou všichni lidé (srov. Ž 89,48), naše dny se krátí rychle. I kdybychom žili sto let, nakonec se nám bude zdát, že všechno byl jen vánek. Častokrát jsem slyšel staré lidi říkat, že život přešel jako vánek.

Takto smrt obnažuje náš život. Ukažuje nám, že naše projevy hrdosti, hně-

vu a nenávisti jsou marností, čistou marností. S politováním zjišťujeme, že jsme nemilovali dost a nehledali to, co bylo podstatné. A naopak, vidíme to opravdu dobré, co jsme zaseli: city, pro které jsme se obětovali, a nyní nám podávají ruku.

Ježíš osvětlil tajemství naší smrti. Svým jednáním nás opravňuje k zármutku, když odchází někdo nám drahý. U hrobu přítele Lazara byl „hluboce dojat“ a „zaplakal“ (Jan 11,33.35). V tomto postoji cítíme, jak velice blízký je nám Ježíš, náš bratr. Pláče kvůli svému příteli Lazarovi. Ježíš potom prosí Otce, pramen života, a nařizuje Lazarovi, aby vyšel z hrobu.

Pokračování na str. 8

Nikdy neopouštějme domov Nejsvětější Trojice! Životní poselství karmelitánské svě-
tice Alžběty (str. 4-5) nás uvádí do nového čísla Světla a také do týdne, kdy stále ještě hlouběji pamatujeme na své blízké, kteří nás přešli do věčného života. A do týdne, kdy slavíme svátek Posvěcení lateránské baziliky. Právě tento svátek nám připomíná, jak je kromě jiného důležité zachovat katolickou symboliku v umění, kam patří kupříkladu stavba Božího chrámu. Katechismus vytesaný v kameni *Sagrada Familia* architektem Antoniem Gaudím, u něhož probíhá proces blahorečení, je pro dnešní dobu vzorem, jak uchovat čistotu a krásu katolické nauky i tam, kde se už projevuje přizpůsobení se tomuto světu a zalíbení se postmodernímu smýšlení. (str. 7-8) Velikost Gaudího osobnosti dokládají rovněž jeho slova, jež sice neříkají nic nového, ale je nutné je vytesat do myslí a srdcí dnešních lidí, neboť pomáhají pochopit stav současného světa: „Člověk bez náboženství je člověkem duchovně ponížným, duchovně zmrzačeným.“ Pochopitelně měl na mysli katolické náboženství...

Jsme v Evropě svědky odstraňování křesťanských symbolů ze škol, z užitkových předmětů, z veřejných prostorů... Mělo by to být výzvou pro každého ka-

Editorial

tolického křesťana, aby sám na svém místě, kam ho Bůh v životě postavil, neustupoval z věrnosti katolickému učení a nebál se i navenek vyznávat svoji víru - i skrze svoji práci, a nemusí jít jen o umění. Jen tak lze spolehlivě dosáhnout obrácení druhých lidí... Možná někdy pochybujeme o tom, zda ještě má smysl pracovat na úkolu Bohem stanoveném. Útěk však není žádným řešením. (str. 12-13) Z boje utíkají jen slabí lidé, ale křesťané přece čerpají svoji sílu ze Zdroje vpravdě nejsilnějšího - z Trojediného Boha!

Jak se však vyhnout vnitřnímu nepokoji, jenž se vkrádá do našich srdcí a myslí a ubírá nám sílu k plně žité katolické víře, k plnění Boží vůle? Pro recept nemusíme chodit daleko: stačí být vnitřně sjednocení s Ježíšem. Tak o tom svědčí také Ježíšova slova k polské mystičce Alici Lenczewské, když skrze ni varuje lidi před zanedbáváním živého kontaktu s Ním, nenasloucháním jeho hlasu, neodevzdáváním svého srdce a své každodennosti jeho Matce, Panně Marii. (str. 6)

A jaký že to má všechno smysl? Do-
sažení věčného štěstí, jež spočívá v bla-

ženém patření na Boží tvář. (str. 9-11)
O tomto snad nikdo z nás nepochybuje. Problém však může nastat v okamžiku, kdy máme pocit, že svědectví naší víry k obrácení druhých nestačí a že je potřeba přistoupit k důraznějším krokům. Ale - jak jsme již říkali v minulém čísle Světla - nesmíme při tom ztratit ze zřetel hodnotový žebříček, jak je dán samým Bohem. A ten si můžeme podržet opravdu jen tehdy, když budeme pevně spojeni s Ježíšem. Jinak se nám může snadno přihodit to, před čím varuje dnešní první čtení židovské kněze, ale lze to vzít jako výzvu pro každého z nás: sejdeme z cesty a staneme se příčinou, že mnozí nedbají o Boží zákon. Jistě nikdo z nás se nechce vědomě stát onou překážkou k plnění Božích příkázání, a proto nelze podcenit nic z toho, o čem jsme hovořili v předchozích řádcích. Je to zároveň velmi zodpovědný úkol, k jehož splnění jsme Bohem vyzváni bez výjimky všichni skrze svátost křtu. A stejná svátost, spolu s ostatními svátostmi, je zároveň oním zdrojem nezbytné síly, kterou potřebujeme ke splnění Bohem stanoveného poslání. Nezbytvá než si svoji zodpovědnost uvědomit a podle toho zařídit svůj život.

Daniel Dehner

Po řadě nezdařených provokací ze strany farizeů a zákoníků překvapí sám Pán své odpůrce otázkou, která je dokonale zažene do úzkých: „*Co si myslíte o Mesiáši? Či je to syn? Jestliže ho David nazývá svým Pánem, jak může být jeho synem?*“ Slepí vůdcové slepých nevědí, co odpovědět. *A od toho dne se už nikdo neodvážil dávat mu otázky.*⁽¹⁾ Nyní už jeho nepřátelé vidí jen jedno řešení: *Usnesli se, že Ježíše připraví o život.*⁽²⁾ Situace se krajně vyhrotila, a to staví Ježíšovy posluchače před vážný rozpor. Co si nyní mají myslet o svých představených, které dosud chovali v úctě? Je svrchovaný čas, aby Ježíš veřejně odhalil pravou tvář izraelských předáků.

Jeho slova jsou určena i tobě. Dostává se ti upozornění, že tě nemá překvapit, když se setkáš také s nehodnými hlasateli Božího slova. Podobně jako jeho současníci, kteří zasedli na Mojžíšův stolec, i dnes se mohou někteří hlasatelé evangelia zpronevěřit svému poslání. Děje se tak vždy, kdykoliv ztrácejí ze zřetele, že jsou jenom služebníky Božího slova i Božího lidu, a zneužijí svého postavení, aby si zajistili ještě výhodnější místo, osobní pohodlí, lacinou lidskou přízeň a pocty. Ježíš uvádí jasně rozlišovací znamení, podle kterého je můžeš rozpoznat: nežijí sami podle toho, co druhým hlásají. Měli být služebníky Božích tajemství, ale oni, místo aby vzdávali úctu jeho Jménu, učinili ze svého úřadu nástroj k vlastní oslavě.

Na první pohled se ti může zdát, že dnešní farizeové si počínají opačně než jejich předchůdci v Ježíšově době. Nenosi už dlouhý okázalý šat. Nevymýšlejí již a neukládají nesnesitelná břemena, ale chtějí si naopak získat lidskou přízeň tím, že vydávají svévolně za nesnesitelné to, co je pevně a nezměnitelně zakotveno v Božím zákoně. Ale ten rozdíl je jen zdánlivý. Také ti dnešní farizeové by se rádi těšili všeobecné úctě, ale jelikož dnešní doba si cení spíše nevázanosti než kázně, chtějí raději splynout s tímto světem. Domnívají se, že když se mu takto zavděčí, získají si lepší postavení. Když tedy rozměňují a zpochybňují podle svého to, co stanovil Pán, je to ve skutečnosti stejně svévolné počínání jako u tehdejších obilných hrobů. Povyšují se nad Hospodino slovo a dovolují si vykládat je po svém, aby mohli vyhovět svým choutkám. Pro

Výstraha před pokrytectvím

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Oni mluví, ale nejednají.

svou zaslepenost nejsou schopni vstoupit do tajemství nebeského království a těm, kdo chtějí vstoupit, v tom brání.⁽³⁾ Sami sešli z cesty a jsou příčinou, že mnozí nedbají o Zákon. Chtějí sami platit za poslední autoritu, a proto mají za to, že není třeba dbát na varovný hlas proroků. Rádi využívají příležitostí, aby se vystavili veřejně na odív, a zapominají, že přitom leckdy házejí perly vepřům⁽⁴⁾.

Co si počít, když se setkáš s takovými učiteli? Nikdy neodmítej Ježíšovo evangelium, ani o něm nepochybuji proto, že někteří jeho hlasatelé se Božím slovem sami neřídí, ale střež se, abys nenásledoval jejich příkladu. Evangelium nepadá tím, že selhal osobní příklad jeho hlasatelů. Směrodatným zůstává Ježíšovo slovo, jeho vlastní příklad a příklad těch, kteří mu zachovávají věrnost, i když se jim dostává pohrdání jako kdysi jemu.

Rozlišovacím znamením dobrého pastýře je pokora a láska. Vyhledej především pokorné služebníky evangelia, kteří nehlasají sebe, ale nezkrácené Boží slovo a počínají si při tom tak něžně, jako když matka hýčká svoje děti. Jdi k těm, kteří by ti nejradyji odevzdali nejen Boží radostnou zvěst, nýbrž i vlastní život za tebe dali. Nepropadej beznaději, ani kdybys je kolem sebe nenacházel. Pán slíbil, že své věrné stádo neopustí, a jistě se o ně v pravý čas postará. Spíše dej svému smutku průchod ve vroucí modlitbě za ty, kteří jsou původci pohoršení, protože jim platí varovná Pánova slova: „*Běda vám!*“⁽⁵⁾

Ale při tom všem si ještě více dej dobrý pozor, zda se Ježíšova výstražná slova netýkají také tebe. Záludného pokušení domýšlivosti a pokrytectví není ušetřen nikdo. Proto zpytuj především pečlivě sám sebe. Nezakládáš si na tom, jakého stupně dokonalosti už dosahuješ, při čemž k tomu jako měřítko používáš vnější náboženské znaky, množství nejrůznějších pobožností a praktik a domněle závazných obyčejů a zvyků? Nestává se ti, že posuzuješ druhé

Liturgická čtení

1. čtení - Mal 1,14b-2,2b.8-10

Jsem mocný král - praví Hospodin zástupů - moje jméno je hrozné mezi národy. Nyní (platí) vám, kněží, tento příkaz: Jestliže neuposlechnete a nevezmete si k srdci, abyste vzdávali úctu mému jménu - praví Hospodin zástupů - stihnu vás kletbou. Vy jste sešli z cesty, jste příčinou, že mnozí nedbají o Zákon, porušili jste smlouvu s Lévim - praví Hospodin zástupů. Proto i já vás uvrhnu do ponížení a potupy přede vším lidem, poněvadž jste nezachovávali mé příkazy. Při udělení rad jste nebyli nestranní. Nemáme snad všichni jednoho otce? Nestvořil nás jeden Bůh? Proč jsme k sobě věrolomní, a tak znesvěcujeme smlouvu našich otců?

Dokončení na str. 11

podle svého vzoru a podceňuješ všechno, co je jiné než to tvoje? Je tvým učitelem skutečně Ježíš a jeho slovo, anebo tvoje vlastní ctižádost a sebezalíbení, které tě staví do povýšené role učitele a mistra?

Otevři Pánu dokořán své srdce a zepetej se ho, zda nežiješ v sebeklamu a více než jeho nemiluješ sebe, své vlastní představy a na odív vystavované zbožné praktiky a návyky. Máš plné právo toužit po tom, být velký, ba největší. Jsi k tomu dokonce povolán. Ale k této velikosti vede jen jedna cesta: usiluj, abys byl služebníkem všech. Pros Pána, aby tě ponížil dříve, než tě pýcha učiní úplně slepým. Pros jej pokorně den co den, abys neplýtval úsilím, časem, modlitbami a posty či zbožným putováním, které nejsou konány ve znamení pokorné služby jemu i tvým bližním, ale zůstávají jen samolibým kadidlem pro tvůj vlastní oltář: *Pane, ať se mé srdce nevyppíná, ať se nevyvyšují mé oči, abych se nehnal za velikými věcmi, pro mne nedostižnými.*⁽⁶⁾ Kdykoliv se tě zmocňuje závať domýšlivosti, obrať se v důvěře na jeho Matku, pokornou služebnici. Ona tě uklidní a utiší tvou duši jako dítě na matčině klíně⁽⁷⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 22,42-43.46; ⁽²⁾ Mt 26,4;

⁽³⁾ srov. Mt 23,13; ⁽⁴⁾ srov. Mt 7,6;

⁽⁵⁾ srov. Mt 23,13-36; ⁽⁶⁾ srov. Ž 131,1;

⁽⁷⁾ srov. Ž 131,2

Svatá Alžběta od Nejsvětější Trojice

O této ženě jsme si mohli přečíst několik rádků již v minulém čísle Světla. Dnes se s ní seznámíme blíže. Svět jí ležel u nohou, ona však toužila ležet u nohou svého Spasitele, a tak svět opustila a po stupních Karmelu vystoupala až do nebe, kde spočinula v náručí Nejsvětější Trojice.

Tato svěřence se narodila 18. července 1880 na nezvyklém místě – ve vojenském táboře Avor, kde její otec sloužil jako kapitán francouzské armády. Bylo mu již 48 let a nádavkem šlo o jeho první dítě. Snad proto vychovával kapitán Catez svou dceru spíše po dobrém a ne v duchu tuhé vojenské kázně, jak bývalo u důstojníků zvykem. Alžběta byla odmala velice umíněná, svěhlavá a nadto i vznětlivá a neposedná, ne nadarmo ji otec s jistou něhou nazýval „malým ďáblíkem“. Když bylo dívence 7 let, zemřel otec, tehdy již na penzi v Dijonu, na náhlou srdeční příhodu a výchovu Alžběty a její sestry Markéty převzala do svých rukou plně matka, rázná a přísná žena, což v „malém ďáblíkově“ ještě znásobilo všechny jeho negativní vlastnosti, takže se stával místy až nesnesitelným. Se smrtí živitele rodiny se notně změnila i její finanční situace, vdova Catezová se proto musela s malými dcerami přestěhovat do obydlí v ulici ležící poblíž kláštera bosých karmelitek. Šlo o osudové rozhodnutí, jehož význam tehdy nevytušil nikdo ani náznakem.

V kostele karmelitek se totiž udál malý zázrak, proběhla v něm velká proměna s nezvladatelným děvčetem. Skutečně jako mávnutím kouzelného proutku se Alžběta změnila úplně k nepoznání poté, co ve svých 11 letech poprvé přijala svátostného Krista. Bůh se jí dotkl, a to ne nějak symbolicky, ale přímo se jí dal zakusit se svou láskou a dobrotou. Alžběta byla zasažena skrz naskrz a cele se mu v tomto svém prvním mystickém prožitku oddala. Najednou zde byl jiný človíček, černá se proměnila v bílou, najednou začala vyzařovat Boží lásku, vanul z ní pokoj, dobrota, mírnost, a lidé jí začali milovat.

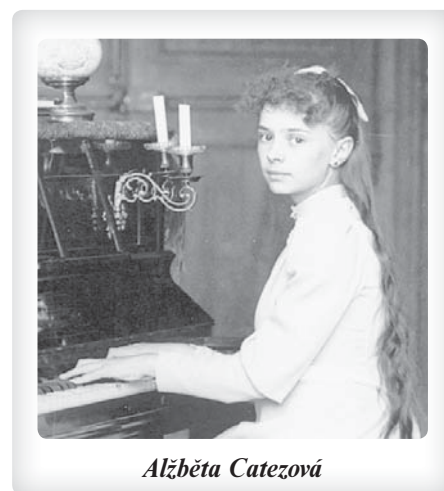
Měla v sobě i zvláštní charisma, jež lidi přitahovalo, krom toho jí byl dán do vínku nevšední hudební talent – již ve 13 letech zvítězila v jedné klavírní soutěži a umělecký svět jí otvíral svou náruč dokořán. Jakkoli jí byl potlesk zaplněných koncertních síní příjemný, stejně

jako společnost přátel a výlety do hor či tanec, neubráníla se pocitu, který nabýval stále zřetelnějších kontur – že jí něco chybí, že jí chybí Někdo. I na horských srázích či za pianem častokrát pocítila stesk po zešeřelém tichu kostela, po mihotavém světélku věčného světla, po přítomnosti Beránkové ve svatostánku. Nejpозději ve 14 letech zatoužila po vstupu ke karmelitkám, leč matka jí to tehdy rezolutně zakázala. Dokonce jí zakazovala i styk se sestrami a náboženský život měla omezit výhradně jen na mši svatou a zpověď.

Mladá klavírní virtuoska kladla svou touhu po zasvěceném životě na oltář a poslušna matky žila ve světě, který jí padal stále hlouběji k nohám, jak vyhrávala další a další klavírní soutěže a stávala se novou hvězdou na francouzském hudebním nebi. Struny jejího srdce však rozeznávala melodie, jejíž hlas nabíral na stále větší libozvučnosti a intenzitě.

Houslový klíč uvozuující notový zápis oněch tónů vepsal Alžbětě do partitury dominikán P. Vallée, jenž ji poučil o tajemném přebývání Nejsvětější Trojice v její duši. Ještě více se tak prohloubily její mystické prožitky, jež už tehdy ve svém nitru zakoušela jako jakousi náhradu

za matčin zákaz modlit se dlouho v chrámu. Až nakonec i matčina tvrdá slupka praskla a v roce 1899 své dceři dovolila ke karmelitkám vstoupit – ale až po dovršení 21 let.

Alžběta Catezová

V srpnu roku 1901 tak konečně mohla překročit vysněný práh dijonského Karmelu a po jeho chodbách chodit už jako sestra Alžběta od Nejsvětější Trojice. Toto jméno se stalo programem jejího řeholního života, jeho jádrem, dření, náplní. Stalo se cestou, po níž pronikala do tajemství Nejsvětější Trojice, hlubinou, v níž se do tajemství nořila, stalo se opravdu tím, čemu se říká „nomen omen“. Mladičká sestra se stala příbytkem Trojice Boží, stala se tím, čím se stát chtěla – její chodící slávou.

Předznamenala to koneckonců v rozhovoru s matkou představenou osm dní po vstupu na Karmel ohledně svého ideálu svatosti: „Ten zní – žít láskou.“ – „A jakým způsobem byste to chtěla dokázat?“ – „Učinit se úplně maličkou a oddat se bezvýhradně našemu Pánu.“

Sestra Alžběta, tato kdysi svěhlavá, protivná a sobecká holka, dokázala vskutku odhodit své já, stát se maličkou, pohroužit se do Krista a díky tomu zakoušet vpravdě až intimní blízkost Nejsvětější Trojice, „našeho domova, který nesmíme nikdy opouštět“. Zabydlela se v tomto „svém domově“ jednou provždy a kochala se je-

Alžběta Catezová ve věku 20 let

Biskupové V4: Za Evropu a za pomoc blízkovýchodním uprchlíkům k návratu do vlasti

Nad křesťanskými kořeny Evropy a úkoly místních církví v naší oblasti se zamýšleli reprezentanti biskupských konferencí střední a východní Evropy na dvou denním setkání v Budapešti. Českou republiku zastupoval kardinál Dominik Duka. Kromě visegrádské čtyřky se setkání účastnil také zástupce Chorvatska.

Biskupové navštívili historické město Visegrád, kde se už od středověku scházeli vládcí a diplomaté z našich národů, a modlili se v Ostrihomské bazilice před oltářem společného patrona, sv. Vojtěcha.

V závěrečném prohlášení se biskupové přihlásili k výzvě papeže Františka odvážně se nasazovat pro náš kontinent, stejně jako k závěrům nedávného setkání Rady evropských biskupských konferencí v Minsku, které definovalo Evropu nejen jako území, ale jako duchovní úkol.

Biskupové se dovolávají kulturní identity Evropy, jejímž inspiračním zdrojem – navzdory sekularizaci – zů-

stává křesťanské náboženství. Druhou charakteristikou pak je velké množství národů s vlastním jazykem, historií a kulturní tradicí.

„V této rozmanitosti spatřujeme bohatství stvoření, Boží dar, který musíme uchovávat, chránit, rozvíjet a činit ho stále více prospěšným pro celé lidstvo. Národní příslušnost nesmí být důvodem nepřátelství, pohrdání druhými, ale spíše pomocí v chápání a úctě k ostatním národům a kulturám,“ píše biskupové. Zdůrazňují dále, že Evropa má být pravou rodinou národů, v níž se její členové chovají ve vzájemné úctě, znají se a snaží se pracovat pro společné hodnoty.

Modlíme se a pracujeme – prohlašují biskupové – na prvním místě za Evropu, aby respektovala lidský život od početí až do přirozené smrti a byla pohostinným místem pro rodiny; dále aby respektovala individuální a kolektivní náboženskou svobodu, která náleží lidské osobě z titulu její důstojnosti, a konečně aby přiznala národům možnost spravedlivě respektovat ta náboženství,

kteřá nejvíce přispěla k formování její kultury a identity.

„Se vstřícným pohledem objevujeme a spatřujeme Krista samého ve všech lidech, zejména v chudých, trpících, v lidech bez domova a v těch, které zasáhla válka a jsou nuceni opustit svou zemi,“ píše dále reprezentanti biskupů střední a východní Evropy. „Z toho důvodu navrhuje konkrétní iniciativu našich biskupských konferencí na pomoc uprchlíkům, kteří žijí na Blízkém východě a očekávají možnost návratu do svých vesnic a měst.“ Zvláštní solidaritu vyjadřují těm, kdo jsou terčem násilí a pronásledování kvůli své křesťanské víře, jejichž věrnost a svědectví je duchovní útěchou také pro křesťany v našich zemích. V závěru biskupové vzývají přimluvu mučedníků nacismu a komunismu, kteří – jak dodávají – nás učí odpuštění, milosrdenství a duchovnímu smíření. Jim také svěřují přimluvu za mír, smíření a autentický rozvoj lidské rodiny.

www.radiovaticana.cz, 20. 10. 2017

ho krásou a úžasností. Její korespondence se „světem venku“ dokládá, kolika lidem dopomohla k podobnému nazírání na život, k podobnému uchopení pravé skutečnosti, nalezení „jejich domova“.

Ji samotnou to naplňovalo až k dalším mystickým prožitkům, toho výsledkem je mj. úchvatná báseň-modlitba k Nejsvětější Trojici z listopadu roku 1904, končící takto: „Moji Tři, moje Všecko, má Blaženosti, nekonečná Samoto, / Nesmírnosti, v níž se ztrácím, tobě se vydávám jako kořist, / ukryj se ve mně, abych se já mohla ukrýt v tobě / a čekat, až budu ve tvém světle nazírat propast tvé vznešenosti.“

Ji samotnou to posilovalo ve chvílích četných strachů a pochybností svého povolání či vytrvání, popř. dalších těžkých zkoušek, jež musela denně zdolávat. Posilovalo ji to pro chvíle zkoušek nejtěžších, které už už klepaly na dveře, a přetvořilo utrpení a umírání v „cestu Života“. V roce 1903 složila věčné sliby a aspoň část nepokojů pohasla.

Na podzim roku 1905 však dopadla na dijonský Karmel krutá rána – sestru Alž-

bětu postihla tehdy neléčitelná Addisonova choroba, zasahující nadledvinky a projevující se velikými bolestmi a problémy s přijímáním potravy. Mladá karmelitka snažela své utrpení v duchu slov, jež kdy-

Svatá Alžběta od Nejsvětější Trojice

si vyřkla v souvislosti se svým jménem: „Jsem Alžběta od Trojice, tedy Alžběta, která se ztrácí, mizí a nechává se naplnit Třemi.“

Několik měsíců nevýslovně trpěla, až 30. října 1906 ulehla a už nevstala. Den poté přijala poslední pomazání a 1. listopadu Eucharistii – naposledy ve svém mladičkém životě. Dne 8. listopadu se pak naposledy vyzpovídala a pronesla svá poslední slova: „Jdu do Světa, do Lásky, do Života.“ Nazítří, tj. 9. listopadu 1906, v 6 hodin ráno „do Světa, do Lásky, do Života“ skutečně vešla. Měla 26 let.

Ještě když byla při síle, tázala se jí představená, jak si myslí, že to bude vypadat na věčnosti. „Hned na prahu ráje padnu do náruče mé Trojice, protože chvála slávy nemůže být na věčnosti jinde, a budu se do ní nořit víc a víc,“ odvětila umírající Alžběta.

Zakoušení věčné radosti sestry Alžběty v náruči té, jejíž jméno nosila, tj. v náruči Nejsvětější Trojice, potvrdil Jan Pavel II. v roce 1984 Alžbětiným blahorečením. Vloni v říjnu pak proběhlo v Římě její svatořečení.

Čistota srdce

Uvádíme další úryvky z textů Alice Lenczowské (1934-2012) – štětínské mystičky obdařené darem rozmlouvání s Pánem Ježíšem. Jejím prostřednictvím Kristus předává každému z nás poselství o čistotě srdce.

† Rozmlouvejte se Mnou ve svých srdcích. Toužím po vašich srdcích a po vaší odevzdanosti. A po úplném oddání se mé lásce: ve všem, co se stane. Toužím po tom! (*Svědectví*, 597)

† Mé dítě, čistota duše, čistota srdce, to je Láska, to jsem Já, žijící a naplňující tvou duši. Rozmlouvej se Mnou stále, měj po Mně touhu a raduj se se Mnou. A zároveň buď se Mnou všude tam, kde jsem Já, kde trpím, kde umírám ve světě lidských duší mých dětí, které Mě odmitly. Je třeba zpovídat se z nedostatku lásky v srdci, v myšlenkách, v pohledu na druhého člověka.

Čistota srdce, to je touha milovat Mne ve všem, co prožíváš, co vnímáš ve všech lidech. Jestliže něco děláš, prožíváš, myslíš si, ať hlavním záměrem tvého srdce je milovat Mne a šířit moji lásku ve světě. Na druhém místě ať se teprve objeví tvoje vlastní záležitosti: ty dočasné i ty věčné. Všechno ve tvém životě má hodnotu o to větší, o kolik zvětšuje lásku v lidských duších i ve tvé duši – o kolik prohloubí spojení se Mnou. Tvým hlavním hříchem proto je zanedbání úsilí v tom směru: zanedbání živého kontaktu se Mnou, naslouchání mému hlasu a mé vůli i zanedbávání odevzdání svého srdce i své každodennosti Marii – mé Matce, která může a touží učinit tvoje srdce čistým podle příkladu svého srdce. (*Slovo poučení*, 396)

† Srdce Mně zcela oddané je svátostí pro svět. (*Svědectví*, 260)

• Čím musí být naplněn ten den?

† Prací a láskou ke Mně. Pros za uzdravení svého srdce. Očistím tvoje srdce, doufej a raduj se ve Mně. (*Svědectví*, 51)

• Odstraň, Otče, všechno zlo, které se líhne v mém srdci...

† To nemohu udělat. Tvým úkolem je zabývat se tím, abys je překonávala, abys mu neustále vzdorovala a zvedala se z pádů – samozřejmě s mojí pomocí. Všechno zlo bude odstraněno v nebi. Tady jsi proto, abys zvládala ty těžkosti. Jaká by

byla tvoje zásluha, kdybych to udělal Já? (*Svědectví*, 46)

† Svět je spoutaný satanem erotismu a sexu. Modli se a dělej pokání, přijímej všechny těžkosti a trápení, všechno, co k tobě přichází a co prožíváš, za vysvobození a záchranu dětí tohoto světa i za ty, kteří touží být apoštoly Čisté Lásky. Je zapotřebí, abys byla v té „Sodomě“, dokud se nenaplní tvoje oběť. Duši buď vždycky u Mne a vždycky v nebi. (*Slovo poučení*, 150)

• Co je to pokoj?

† To je moje blahoslavenství, které ti uděluji, když sídlím ve tvém srdci. Proto každý pokoj začíná v srdci a odtud vychází navenek, vyzařuje na druhé, do okolí. Nikdo ti nedá vnitřní pokoj, pokud nebudeš vnitřně sjednocená a spojená se Mnou. Sjednocení se Mnou a odevzdání všeho Mně ti dá pokoj v plnosti a svobodu v dostatku, i radost, která z toho plyne.

• Copak toho je možné dosáhnout?

† Ve značné míře ano. Vyžaduje to soustředění všech vnitřních sil, jaké máš, v jediném bodě, kterým jsem Já.

• A tedy záležitost hierarchie významnosti...

† Ano, ale s naprostou důsledností a bez jakéhokoliv ohledu uspořádávající život: myšlení, slova, činy. Nejdůležitější jsou myšlenky. Slova a skutky jsou jejich realizací – ztělesněním. (*Svědectví*, 45)

† (Zdůrazňuj) Lásku, jakou tě obdávám a jakou toužím obdarovávat všechny bez ohledu na to, jaký byl jejich došavdní život. Řekni, že nejdůležitější je jejich vůle, jejich touha, že by se chtěli setkat se Mnou, že by chtěli moji lásku, že by se Mi chtěli odevzdat, jako jsem Já jim odevzdal všechno. Jestliže skutečně chtějí jít za Mnou, musí se opravdově podřídit mé vůli. Musí se odevzdat. Já se budu starat o jejich dobro, o jejich štěstí už tady na zemi. Naučím je odlišovat dobro od zla. Řeknu, co je cenné a hodnotné, co si volit, čemu se vyhýbat. Tak jak to ří-

kám tobě. Pověz jim to. Řekni, že to má cenu, že není jiná cesta k záchraně života, k sjednocení se se Mnou. Do největšího štěstí, které si nikdo z vás, lidé, není schopen představit. Pověz jim to, aby pochopili a zatoužili, a bude to, stane se to. (*Svědectví*, 57)

• *Chtěla bych dělat všechno to, po čem Ty toužíš, ale vidíš, Otče, jak jsem neschopná. Jak mnoho špatných myšlenek se vtírá do mého srdce. Nejsou moje, ale je mi zatěžko je odhánět, odmítat. Pomoz mi...*

† Zůstávej se Mnou přes to všechno. Zvláště tehdy, když máš těžkosti... A důvěřuj. (*Svědectví*, 58)

† Láska je důležitější než pády. Ať plane ve tvém srdci a ať spaluje každou náklonnost ke zlu a nestálost. Pečuj jen o lásku. Ta všechno promění a povznes tě z každého pádu, bude vzdorovat nepřátelským útokům na tebe. Pečuj o plamen lásky, který jsem zapálil ve tvém srdci. Ochraňuj jej a nasycuj. (*Svědectví*, 222)

† Moje závist je jiná než závist lidská. Já ti nechci nic vzít, ale chci ti dát to, co je nejlepší. Potřebné je proto místo ve tvé duši pro moje dary. K čemu ti jsou perly, když můžeš mít jenom perly. A pouze pro perly je vhodné tvoje nitro, protože jsem je pro ně stvořil. Pro ně jsem je vymyslel ještě dřív, než jsi začala existovat.

Moje ubohé, zaslepené, malé děti zaplňují svoje duše smetím a odpadky tohoto světa a nemají v nich místo pro perly mé lásky. Mám takové množství pokladů a chci je uložit v jejich duších, ale není v nich místa. (*Svědectví*, 248)

† Přicházím k tobě a dávám se ti poznat natolik, nakolik tvoje srdce dovoluje a očekává. Já sleduji každý tvůj pohyb, každý pohled tvé duše. Bdím při ní a v ní: vždycky jsem připraven tě přijmout, obejmout tě a ukonejšit tvoji zmučenou duši a tvoje utýrané tělo. Toužím ti přinášet úlevu a pokoj, i útěchu. (*Slovo poučení*, 489)

*Z Miłujcie się! 3/2017 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Katechismus vytesaný v kameni

Otec Bonet, promotor beatifikačního procesu „Božího architekta“, řekl: „Gaudí chtěl, aby ta svatyně byla přítomností církve a evangelia uprostřed města. (...) Všechna vyobrazení se nacházejí ne uvnitř ve svatyni, ale vně. Tam bylo vypovězeno celé křesťanské mystérium, ve shodě s liturgickým cyklem.“

Ačkoliv si to většina návštěvníků nejnámější atrakce Barcelony vůbec neuvědomuje, *Sagrada Família* v sobě nese mimořádně bohaté křesťanské poselství. K tomu, abychom je odhalili, je třeba rozšířovat bohatou symboliku proslulých Gaudího fasád, z nichž každá byla věnována jinému zřeteli Ježíšovy působnosti. Je třeba připomenout, že pouze *Fasáda Narození* byla dokončena za architektova života. Dvě další – *Fasádu Umučení* a *Fasádu Slávy* – Gaudí zpracoval v podrobných plánech a maketách, které byly, žel, zničeny revolucionáři v době španělské občanské války.

Fasáda Narození

Je obrácena na východ, což má symbolicky připomínat, že Kristovým narozením přišlo světlo na svět. Má tři portály, přičemž hlavní, prostřední, je *Portál Lásky* věnovaný Ježíšovi. V jeho centru se nachází scéna narození, po levé a pravé straně je znázorněno klanění tří králů a pastýřů. Ve výklencích nad scénou klanění Gaudí umístil anděly vzdávající chválu Ježíšovi, nad nimiž je vidět betlémskou hvězdu. Ještě výše umělec zobrazil scénu zvěstování a Ježíše korunujícího nejsvětější Pannu Marii. Portál je ověnčen obrovským zeleným cypřišem – symbolem silné a pevné víry –, pod kterým vidíme pelikána představujícího Eucharistii. Po jeho pravé a levé straně umělec postavil anděly, kteří nesou chléb a víno. O cypřiš se opírají dva žebříky připomínající neustálou nutnost směřovat k Bohu a v jeho koruně usedli holubi, zobrazující věřící, jak se shromažďují kolem Pána. Strom věnčí řecké písmeno tau s křížem a holubicí, symbolizující Boha v Trojici Jediného.

Portál Lásky je po obou stranách uzavřen sloupy připomínajícími palmy stojící na krunýřích želv, jež mají zobrazovat odolnost církve. Pravá je věnována Panně Marii (je na ní vidět její jméno) a levá svatému Josefovi. Obdobně pra-

vý *Portál Víry* zachycuje scény ze života Matky Boží: navštívení svaté Alžběty, Pannu Marii a Josefa pozorující Ježíše, jak pracuje ve stolařské dílně, Ježíše vyučujícího v chrámě ve společenství Zachariáše a svatého Jana Křtitele a scénu obětování Ježíše ve svatyni, kde mu Simeon uděluje požehnání. Portál Víry věnčí socha Neposkrvněně počaté nejsvětější Marie Panny, nad níž je vidět otevřenou pravou dlaň s okem – symbol Boží Prozřetelnosti.

Levý *Portál Naděje*, věnovaný svatému Josefovi, zobrazuje útěk Svaté rodiny do Egypta, vraždění nevinátek, kde se matka snaží zachránit své dítě před žoldnéřovým mečem, a Ježíše ukazujícího Josefovi zraněného holoubka. Té scéně z výklenků umístěných po pra-

vé straně přihlížejí rodiče Panny Marie: svatý Jáchym a svatá Anna. Gaudí umístil rovněž zobrazení zasnub Marie a Josefa, kteří klečí před knězem, a výše Josefa sedícího na zádi velké lodě symbolizující církve, kterou má on chránit před nebezpečím. Portál věnčí neforemný kamenný obelisk, připomínající skály obklopující klášter Montserrat. Fasádu Narození zdobí rovněž mnoho ornamentů, pro které byly zdrojem fauna a flóra Katalánska.

Fasáda Umučení

Další, už existující *Fasáda Umučení* je směřována na západ a byla vytvořena po umělcově smrti podle plánů a maket obnovených Gaudího spolupracovníky – originály totiž byly zničeny během občanské války. Má zcela jiný výraz než radostná a plná života *Fasáda Narození*, a Gaudí ji kromě jiného nevybral k realizaci jako první, protože se obával, že by mohla odstrašit přispěvatele.

Ta fasáda je velmi naturalistická, neotesaná hmota jejích postav a to, že ornamenty téměř chybí, působí ohromujícím dojmem. Ve spodní části dělí fasádu šest sloupů, symbolizujících hlavní kosti lidského těla – nad hlavním portálem fasády vzneseného Krista Ukřižovaného – spolu se stěnami, které k nim přiléhají. Ve vyšší části se nachází dalších 18 sloupů, což dohromady dává 24, počet lidských žeber.

V řešení Gaudího měla celá tato fasáda vyjadřovat utrpení a smutek spojené s Ježíšovou smrtí a zachycovat poslední dny jeho života na zemi. Výjevy byly ztvárněny postupně od levého dolního rohu jako v linii písmene „S“, v pravém horním rohu končící. V nejnižší části můžeme spatřit poslední večeři, scénu, ve které se svatý Petr pokouší zastavit vojáky před zadržením Ježíše, Jidášův polibek, bičování, troji Petrovo zapření a výjev „Ecce homo“ i Piláta umývajícího si ruce. Výše je zobrazen pád pod tíhou kříže, Ježíš utěšující jeruzalémské ženy

Fasádu Narození zdobí mnoho ornamentů, pro které byly vzorem fauna a flóra Katalánska

a nad hlavním portálem svatá Veronika s rouškou, na které Ježíš zanechal svůj zázračný obraz. Na nejvyšší úrovni byli umístěni vojáci metající los o Ježíšovo roucho a v ústředním bodu scény Ježíšova ukřižování, u něhož jsou přítomny tři Marie. Poslední scéna fasády znázorňuje uložení do hrobu.

Fasáda Slávy

Třetí hlavní portál baziliky – *Fasáda Slávy* – je obrácen k jihu a existuje pouze v plánech. Má být rozdělen na osm sloupů, symbolizujících osm blahoslavenství, a nad nimi se mají vznášet dvě řady „luceren“, připomínajících píšťaly varhan. V první jich má být sedm, aby zachycovaly dny stvoření, zatímco výše v druhé řadě devět – shodně s počtem kůrů andělských. V exonartexu – v kryté předsiňce fasády – má být představeno sedm darů Ducha Svatého, sedmero ctností a sedmero hlavních hříchů. Pět vstupů spolu se dvěma bočními vchody do kaplí křtu a svátosti pokání má symbolizovat sedm svátostí a sedm výzev modlitby *Otče*

náš, dále čtrnáct skutků milosrdenství – sedm tělesných a sedm duchovních. Na fasádě má také být umístěn text *Vyznání víry* v latině.

Podle zásady „Božího architekta“ má být Fasáda Slávy syntézou křesťanství, a ten, kdo ji spatří a pochopí její symboliku, musí pochopit samotné křesťanství. To bylo pro Gaudiho velice důležité, protože mu záleželo na tom, aby se lidé obraceli. Říkal totiž: „Člověk bez náboženství je člověk duchovně poníženo, duchovně zmrzačený.“ Proto také známý Katalánc dělal všechno, aby co nejvíc lidí přivedl k Bohu skrze svoje umění.

Za redakci Světla dodáváme: Vzácný příklad pro dnešní dobu...

*Z Mihujcie się! 3/2017 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poznámka redakce:

O chrámu Sagrada Familia či o Antoni Gaudim jsme psali také ve Světlech č. 51–52/2010 a 24/2011.

*Fasáda Narození
baziliky Sagrada Familia*

Blahoslavení mrtvých, kteří umírají v Pánu – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

A tak se stalo. Z postoje, který zaujímá Ježíš v konfrontaci s lidskou smrtí, čerpá křesťanská naděje. A třebaže je smrt ve stvoření přítomna, je jakýmsi znetvořením, které mrzačí plán Boží lásky, a Spasitel z ní zachraňuje.

Jinde evangelia vyprávějí o otci, který má velmi nemocnou dceru a s vírou se obrátí na Ježíše, aby ji zachránil (srov. Mk 5,21–24.35–43). Není nic dojemnějšího než otec či matka nemocného dítěte. A Ježíš s tímto mužem, který se jmenoval Jairo, okamžitě odchází. Někdo z Jairova domu jim vychází vstříc a říká, že dívka je mrtvá, a není tedy třeba Mistra dále obtěžovat. Ježíš však Jairovi říká: „Neboj se, jen věř!“ (Mk 5,36) Ježíš ví, že onen muž je pokoušen ke hněvivé a zoufalé reakci, a radí mu, aby opatroval maličký plamének, který hoří v jeho srdci: víru. Jen věř. „Neměj strach, jenom nadále opatruj onen plamen!“ Když potom vešli do domu, vzkřísí dívku ze smrti a živou ji vrátí jejím drahým.

Ježíš nás staví na tento „předěl“ víry. Martě, která oplakává smrt bratra Laza-

ra, oponuje světlem dogmatu: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i když umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře na věky. Věříš tomu?“ (Jan 11,25–26) Toto Ježíš opakuje každému z nás pokaždé, když smrt naruší tkanivo našich životů a citů. Veškerá naše existence se odehrává tady, mezi úbočím víry a propastí strachu. „Já nejsem smrt, já jsem vzkříšení a život, věříš tomu? Věříš tomu?“ Věříme tomu my, kteří jsme dnes tady na tomto náměstí?

Všichni jsme maličci a bezbranní tváří v tvář tajemství smrti. Avšak jaká je to milost, když v té chvíli chováme v srdci plamének víry! Ježíš nás vezme za ruku, jako vzal Jairovu dceru, a zopakuje znovu: „Talitha kum!“ – „Říkám ti, vstaň!“ (Mk 5,41) Řekne to nám, každému z nás: „Vstaň, povstaň!“

Zvu vás nyní, abyste přivřeli oči a mysleli na chvíli své smrti, každý z nás ať myslí na vlastní smrt, představí si onu chvíli, která přijde, až nás Ježíš vezme za ruku a řekne nám: „Pojď se mnou, vstaň“, pak se naděje skončí a začne skutečnost života. Ježíš každého z nás uchopí svojí něhou, mírností a celým svým srdcem.

Toto je naše naděje tváří v tvář smrti. Pro toho, kdo věří, je branou, která se otevře zcela dokořán. Pro toho, kdo pochybuje, je zábleskem světla pronikajícího skulinou ne zcela zavřených dveří. Bude to však pro nás všechny milost, až nás toto světlo setkání s Ježíšem ozáří.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Ani oko nevidělo... (1)

Hlava I.

BLÁŽENÉ PATŘENÍ – JEHO PODSTATA

Rozum, Zjevení a zkušenost šesti tisíc let jednotně dokazují, že *zde na zemi nelze nalézt dokonalé štěstí*. Jistě je nelze nalézt *ve tvorech*, neboť tvorové nejsou s to, aby je dali. Nelze je nalézt ani *ve ctnosti*, neboť Bůh ve své moudrosti ustanovil, že *ctnost si má dokonalé štěstí zasloužovat*, ale ne se z něho radovat na tomto světě. *Bůh se slavně zaručil, že dá „život věčný“ všem, kdo Jej zde na zemi milují a Jemu slouží*. Slíbil štěstí tak nevýslovně velké, že apoštol, jenž „*byl vtržen do ráje*“ a omilostněn pohledem do nebe, nám praví, že smrtelné „*oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří Ho milují*“ (1 Kor 2,9).

Toto štěstí, nám nyní tak nepochopitelné, nezáleží v ničem jiném než v tom, že *budeme mít a požívat Boha samého v blaženém patření a že každá rozumná touha naší přirozenosti bude při slavném vzkříšení dokonale ukojená*. O tomto slavném štěstí chceme rozjímat a především se pokusíme, abychom nabyli určitého pojmu o *blaženém patření, které je podstatným prvkem blaženosti nebeské*.

Rozjímajíce o štěstí, připraveném Božím dětem, budeme schopni si představit své vlastní nebe, které si přirozeně v duchu vytvoříme a zabarvíme podle svých bolestí, běd a utrpení. Například *chudás*, který mnoho trpí *těžkou prací a nouzí*, spatřuje v nebi místo *odpočinku, oplývající vším*, co může ukojit přirozené touhy. Kdo často snášel *bolesti v nemoci*, hledí na nebe jako na místo, kde se bude radovat z *ustavičného zdraví tělesného i duševního*. Kdo při konání ctností měl všemožná *pokoušení od zlého ducha, od světa, od těla*, těší se na nebe, že tam *bude dokonale zproštěn všech pokoušení, nebezpečí, ano i možnosti hříchu*.

Všechny tyto a podobné představy o nebi jsou potud pravdivé, pokud ukazují nebe jako místo, *kde není ani sebemenšího zla a utrpení*, a zároveň jako *příbytek pozitivního štěstí*. Jsou to však vesměs

představy nedokonalé, protože ani jedna z nich nevyjadřuje blaženost nebeskou celou, tak jak nám ji zjevil Bůh. Všechny opomíjejí blažené patření, jež je podstatou blaženosti nebeské.

Ale i mezi těmi, kdo věří a těší se, že v nebi budeme patřit na Boha, je jen velmi málo těch, kteří rozumějí tomu, co patření na Boha znamená. Představují si, že budeme prostě hledět na předmět, jehož neobyčejná dokonalost nás učiní šťastnými takovým způsobem, kterému oni nerozumějí. Nechápují úplně, co se blaženým patřením míní, ačkoli si představují, že v nebi budeme vidět Boha. Pokusme se tedy, abychom si vysvětlili, čemu o blaženém patření učí víra a teologie. Uvidíme, že je to podstatné štěstí nebeských a naplňuje je nejen nejčistším a nejúplnějším dostiucíněním, ale *právě ono je uschopňuje, aby se těšili z případkových neboli podružených radostí, které jsou slávou trůnu Božeho*.

Teologové dělí blaženost nebeskou na podstatnou a případkovou. *Podstatnou blažeností se míní přidané nebo podružené rozkoše a radosti, které mají nebesťané z tvorů*. Tak například „*když Kristus Pán praví, že »bude radost v nebi nad hříšníkem pokání činícím«*“, míní tím patrně novou radost, kterou vyvolení neměli, dokud ten hříšník hříchů nelitoval. Byli již v blaženém patření šťastni a neztratili by ani nejmenšího stupně své blaženosti, ani kdyby hříšník nikdy hříchů nelitoval. Ale přece zakoušejí novou radost z jeho obrácení, protože vidí, jak je tím Bůh oslaven, a mimo to mají důvod těšit se na nového bratra nebo na novou sestru, kteří budou mít podíl v jejich štěstí. Ovšem vyvolení se radují z obrácení hříšníka jen *vlivem blaženého patření*. Bez něho by neměli případkové blaženosti od tvorů. Proto *blažené patření je nejen podstatným štěstím nebeským, ale uděluje svatým také schopnost, aby měli zároveň všechny nižší radosti, jimiž Bůh doplňuje blaženost svých dítek*. Toto je velmi důležité, a vysvětlíme to obrazem.

Člověk, který je dokonale zdravý tělesně i duševně, raduje se nejen ze života samého, nýbrž čerpá rozkoše i z krás přírodních, z literatury, zábavy a ze života společenského. Ale dejme tomu, že

pozbude zdraví a je upoután nemocí na lůžko. Nemůže se již těšit ze života ani z jeho rozkoší. Čím je mu nyní všechna krása věcí pozemských i nebeských? Čím jsou mu zábavy a všechny radosti smyslové, ze kterých se dříve tak těšil? Nic z toho není teď s to, aby jej potěšilo, protože pozbyl zdraví, které *poskytuje schopnost užívat radostí ze života*. Proto pravíme, že *zdraví je podstatně potřebné, nejen abychom se těšili ze života samého, nýbrž také abychom se kochali v jeho radostech*. Tak je tomu i v nebi. Blažené patření je potřebné, nejen aby se vyvolení *radovali z pravého života nebeského, nýbrž aby se těšili i z případkové slávy*, kterou Bůh jejich štěstí zdokonaluje. Co tedy je blažené patření? Je to věčné patření na Boha? Je to neustálý projev údivu? Nebo je to pohled tak úžasně vznešený, že nás zbaví vědomí a uvrhne nás do stavu snivé nečinnosti? Uvidíme.

Blažené patření se nazývá latinsky *visio beatifica*. Tento název povstal ze tří latinských slov: *visio* – pohled nebo patření, *beatus* – blažený, *facio* – činím. Dohromady to znamená patření, které činí blaženým. Proto *visio beatifica* znamená *patření, které má v sobě moc, aby zapudilo všechno utrpení, všechnu bolest z duše, která je v blaženém patření, a místo toho ji naplňuje radostí a štěstím*.

Teologové nám praví, že blažené patření jako dokonalý a trvalý stav sestává ze tří úkonů, které jsou zároveň podstatnými prvky jeho neporušenosti a dokonalosti. Prvním je *poznání Boha*; druhým je *láska k Bohu*; třetím je *požívání Boha*. Tyto tři úkony, ačkoli se vespolek liší, nedají se oddělit, neboť kdyby byl vyloučen jeden z nich, blažené patření by již nebylo dokonalé.

1. *Nazírání na Boha* znamená, že rozum, jako nejušlechtlejší duševní schopnost, je náhle povznesen světlem slávy a uschopněn *vidět Boha tak, jak je, jasným a nezastřeným vnímáním jeho Božské podstaty*. Je to tedy poznání, v němž vidí duše Boha *tváří v tvář*, ne však očima tělesnými, nýbrž rozumem, neboť Bůh je duch. A kdyby k tomu patření bylo třeba tělesných očí, nemohli bychom Boha vidět, až o posledním soudu. Duše však vidí Boha mnohem jasněji a dokonaleji, než by na zemi mohla cokoli vidět očima tělesnými.

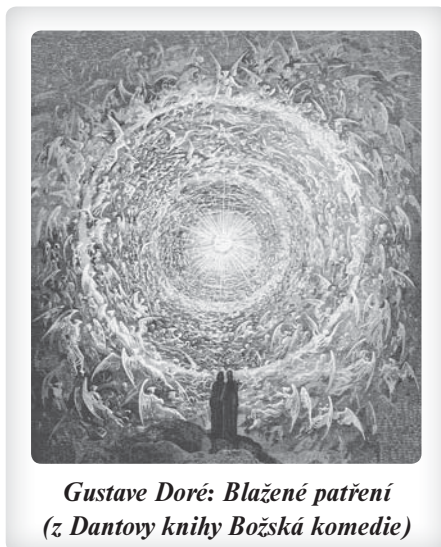
Toto patření na Boha je *úkon rozumový*, při němž je duše zaplavena nazírávým poznáním Boha, poznáním tak dokonalým a úplným, že veškeré poznání, jehož lze o Bohu zde na zemi nabýt modlitbou a studiem, je proti němu jen jako mdlý svit lampy proti oslňujícímu lesku poledního slunce.

Toto dokonalé nazírání nebo poznání Boha je nejen prvním podstatným prvkem blaženého patření, nýbrž je mimo to pravým kořenem nebo hlavním zdrojem ostatních úkonů, potřebných k jeho úplnosti. Říkáme o slunci, že je zdrojem světla, tepla, života a krásy hmotného světa. Kdyby slunce zmizelo z oblohy, okamžitě by se nynější krásný svět proměnil v temný a zamklý hrob všeho stvoření. To je toliko mdlý obraz temnosti a smutku, který by zachvátil vyvolené, kdyby jim Bůh někdy odňal jasné a nezastřené patření na sebe. Proto pravíme, že *vidění Božské podstaty je kořenem nebo zdrojem blaženého patření.*

Ale nazírání Božské podstaty není ještě celé blažené patření. Lidská mysl se nedovede spokojit toliko poznáním, ani kdyby bylo sebedokonalější. Musí předmět svého poznání také *milovat a požívat ho*. Proto nazírání na Boha plodí další dva úkony. (Suarez, *De Beat. Disput. 7*)

2. Druhým prvkem blaženého patření je úkon *dokonalé a nevýslovné lásky*. Tuto lásku plodí patření, jímž duše poznává Boha *tak, jak je*. Je nemožné, aby duše, která vidí Boha v božské kráse, dobrotě a nevýslovné lásce k sobě samé, Ho nemilovala veškerou silou své bytosti. Bylo by snadnější přiblížit se k nesmírnému ohni a necítit horko, než vidět podstatu Boží a nebyť roznicen božskou láskou. Proto je láska k Bohu úkon *nezbytný*, tj. úkon, kterému se vyvolení nemohou ubránit, jak to můžeme my zde na zemi. Naše nedokonalé patření na Boha v zrcadle *stvoření* působí, že můžeme – a bohužel to i činíme – odepřít Bohu svou lásku, i když se s poznáním, které snad máme o Bohu z *přírody*, spojuje světlo *víry*. V nebi tomu tak není. Tam *blažení vidí Boha tak, jak je, a proto Jej milují láskou nenucenou, intenzivní a nejvyšší*.

3. Třetím prvkem blaženého patření je úkon *nesmírné radosti*, která vyplývá z patření na Boha a z lásky k Bohu. Je to úkon, jímž se duše raduje, že má Boha, své nejvyšší dobro. On je její Bůh, její

Gustave Doré: Blažené patření
(z *Dantovy knihy Božská komedie*)

vlastnictví, a v radosti z Něho jsou všechny její touhy po štěstí dokonale ukojeny. K blaženému patření nutně náleží, aby duše Boha *měla*, jinak by Boha *nepožívala* a její blaženost by nebyla úplná, i kdyby Boha viděla a Jej milovala.

Představme si žebráka, který hledí na nádherný palác s nevýslovným bohatstvím a se vším, co může lahodit smyslům. Učiní jej pouhý pohled na palác šťastným? Ovšem že ne, protože ta nádhra není a *nikdy nemůže být jeho*. Podivuje se snad velkolepé stavbě, umělecké práci a má z toho jakýsi nepatrný požitek. Ale poněvadž ani palác ani jeho bohatství nikdy nemůže nazývat svým, tak pouhý pohled na to všechno, ani láska k veškeré té kráse ho nemůže učinit šťastným. Podstatnou podmínkou jeho radosti je, *aby to všechno bylo jeho*.

Anebo si představme, že se hladový žebrák dívá na bohatou tabuli, přeplněnou kdejakým přepychem. Zmírní ten pouhý pohled jeho hlad? Jistě ne. Spíše ztíží ještě víc jeho chudobu a zvětší jeho hlad. Právě tak by tomu bylo v nebi, kdyby tam snad byla připuštěna duše a směla patřit na krásu Boží, ale nemohla by Boha *mít a požívat Ho*. Takové nazírání by pro ni nebylo *blaženým patřením*. *Mít Boha je tedy naprosto potřebné, aby Ho duše mohla požívat a v Něm spočívat jako ve svém posledním cíli*. Proto patření na Boha je také úkon, jímž se Bůh stává *vlastnictvím* vyvolených, kteří tak vcházejí „*do radosti svého Pána*“. (Becanus, *De Beat. q. 3*)

Ale to ještě není všechno. Pozorovali jsme úkony, jimiž si duše *přivlastňuje* Bo-

ha, ale nesmíme zapomenout, že *činné spolupůsobení Boží je právě tak podstatné v blaženém patření jako činnost tvora*. Blažené patření proto znamená, že Bůh nejen uschopňuje duši, aby Ho viděla v jeho neobyčejné kráse, nýbrž také, že *Bůh jí přijímá do své náruče jako milované dítě* a že jí uděluje štěstí, jaké smrtelné oko nemůže vidět. Dále znamená, že *Bůh se spojuje s duší tak zázračně a důvěrně*, že duše, nepozbývající své stvořené přirozenosti nebo osobní totožnosti, je přetvořena v Boha podle význačných slov svatého Petra, jenž nás ujišťuje, že budeme „*účastni božské přirozenosti*“ (2 Petr 1,4). K vyšší slávě nemůže rozumná přirozenost být povznesena, vyjímajíc slávu hypostatického spojení a mateřství nejblahoslavenější Panny Marie.

Teologové, vysvětlující tuto *účast v božské přirozenosti* v nebi, užívají velmi vhodného přirovnání. Říkají: Hodíme-li kus železa do ohně, brzo ztrácí tmavou barvu, zčervená a rozžhaví se jako oheň. Tak se stává účastným přirozenosti ohně, nepozbývá své vlastní podstatné přirozenosti. Takto lze vysvětlit, co se děje s duší v blaženém patření. Je spojena s Bohem a Jim proniknuta. Stává se jasnou jeho jasem, krásnou jeho krásou, čistou jeho čistotou, šťastnou jeho nevýslovným štěstím a dokonalou jeho božskými dokonalostmi. Slovem, stává se „*účastnou božské přirozenosti*“, ačkoli je jí ponechána její stvořená přirozenost a osobní individualita.

Aby nám to bylo pochopitelnější, použijeme malého přirovnání. Nějaký laskavý král najde na honu v lese slepého chlapce, sirotka v největší bidě. Ze soucitu jej vezme do paláce, přijme za vlastního a nařídí, aby se o něj starali a vyučili jej všemu, čemu se slepec může naučit. Hoch je ovšem nevýslovně vděčný a činí všechno, čím by se králi odvděčil. Když dosáhne dvacátého roku, podnikne lékař operaci jeho očí a vrátí mu zrak. Potom král v přítomnosti své šlechty a za největší nádhery a slávy svého dvora jej prohlásí za svého syna a nařídí všem, aby ho tak ctíli a milovali. Tak se sirotek, kdysi opuštěný, stane princem, a tím nabude podílu v královské hodnosti, ve štěstí a v slávě královského dvora.

Nebudu se pokoušet o to, abych popsal radosti, které zaplavují duši šťastného ji-

nocha, když poprvé *spatří krále*, o jehož mužné kráse, dobrotě, moci a vznešenosti již tolik slyšel. Ani nebudu popisovat jeho radost, když *vidí sebe samého*, svou vlastní krásu, svůj nádherný královský oděv, ač o tom všem také dříve mnoho slyšel. Ani nebudeme líčit jeho převelikou a nevýslovnou blaženost, když vidí, že je *přiját do královské rodiny*, že je všemi ctěn a *milován* a že se mu dostává všech životních *radostí*. Toto všechno je pro něho blaženým patřením v řádu *přirozeném*.

Nacházíme zde také vysvětleny ty tři úkony. První je *pohled* na dobrého krále ve vší slávě a vznešenosti. Druhý je intenzivní *láska*, která plyne z toho pohledu, třetí je *radost* z královny společnosti a ze všeho štěstí, kterým jej obklopilo přijetí do královské rodiny.

Užití tohoto podobenství je snadné. Bůh je velký a mocný král, který našel tvou duši v pustině tohoto světa. Podle slov Pisma svatého našel tě „*nešťastníka a ubožáka, chudého a slepého a nahého*“ (Zj 3,17). Z milosrdenství tě uvedl do své svaté církve; tam tě obmyl svou předrahou krví, oděť tě neposkvřeným rouchem nevinnosti, ozdobil tě dary milosti a přijal tě za své vlastní dítě. Potom nařídil svým sluhům a jiným, aby tě vychovali pro nebe. Jeho milostí a tvým spolupůsobením rozvíjela se tvá duše a stávala se čím dál tím podobnější Ježíši Kristu, jenž jako člověk je vzorem vší stvořené dokonalosti. Ale jsi ještě slepý a musíš slepým zůstat, dokud tě nebeský Otec nezavolá domů. Až zasvitne tento šťastný den, opustíš tento svět. Tvé oči se otevřou k světlu slávy a *uvidíš Boha tak, jak je*, ve vší jeho slávě a velebnosti. *Uvidíš také sebe tak, jak jsi*, ozdobeného klenoty mnoha milostí, které ti udělil. Uvidíš krásné anděly a svaté, oděné krásou Boha samého, kterak stojí kolem jeho trůnu, aby vyslechli rozsudek, že máš být připuštěn do jejich společnosti. Tento pohled na živého Boha a na všechnu velebnost, která Jej obklopuje, naplní tvou duši *dokonalým poznáním Boha*. A toto poznání vzbudí v tobě nejzřetelnější a dokonalou *lásku*, a když tě Bůh přivine na své srdce a *prohlásí tě za své dítě* a nařídí všem, aby tě jako jeho dítě *milovali*, bude tvá radost úplná. Toto právě bude tvým *blaženým patřením*. *Začneš mít Boha, radovat se z Boha*, jenž jedině může naplnit duši čistým a dokonalým štěstím.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Sol 2,7b-9.13

Bratři! Počínali jsme si mezi vámi tak něžně, jako když matka hýčká svoje děti; tak jsme po vás toužili, že bychom vám nejraději nejen odevzdali Boží radostnou zvěst, ale dali za vás i vlastní život. Tak velice jsme si vás oblíbili. Přece si ještě vzpomínáte, bratři, na naši vyčerpávající námahu: ve dne v noci jsme pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž, když jsme vám hlásali Boží evangelium. A proto i my bez ustání děkujeme Bohu za to, že když jste nás uslyšeli kázat Boží slovo, vzali jste ho ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží - vždyť jím skutečně je. A protože věříte, ukazují se na vás i jeho účinky.

Evangelium - Mt 23,1-12

Ježíš mluvil k zástupům i ke svým učedníkům: „Na Mojžíšův stolec zasedli učitelé Zákona a farizeové. Dělejte

a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte, neboť mluví, ale nejednají. Svažují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. Všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi. Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké štrápece na šatech, mají rádi čestná místa na hostinách a přední sedadla v synagogách, mají rádi pozdravy na ulicích a když jim lidé říkají »Mistře«. Vy však si nedávejte říkat »mistr«, jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno »otec«, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi. Ani si nedávejte říkat »učitel«, jenom jeden je váš Učitel - Kristus. Kdo je mezi vámi největší, ať je vaším služebníkem. Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Ukončíme tuto kapitolu krásnými slovy velkého teologa Lessia. Hovoře o třech úkonech blaženého patření, říká: „V těchto třech úkonech je největší sláva Boží a nejvyšší dobro a formální blaženost lidí i andělů. Těmito úkony se blažení duchové nesmírně povznášejí nad sebe samy a jsou spojeni s Bohem, stávají se Bohu podobnými nejvznešenější a převzácnou podobností, nad niž větší náš duch pojmut nemůže. Tak září jako praví bohové po celou věčnost božským jasem. Týmiž úkony se rozpínají do nekonečna, a to tím více, čím více je chápou. Neprodlévají zevně, jakoby na povrchu toho dobra, nýbrž sestupují dovnitř, do jeho hlubin a *vcházejí v radost svého Pána* někteří více, někteří méně, podle míry světla slávy, jehož se jim dostalo. Ponoření do této propasti, zprošťují se sebe samých a všech tvorů, neboť všechna ostatní dobra a radosti se jim zdají ničím proti tomuto oceánu dobroty a rozkoše. V této propasti není pro ně temna, které nám nyní věci božské zastiňuje. Všechno je samé světlo a nesmírný jas. Tam jsou jejich věčné příbytky, klidné a bezpečné, nikdy nepomíjející. Tam jsou splněny všechny

jejich touhy, tam mají všechny věci a radují se z toho, po čem kdysi toužili. Již nebudou mít po čem toužit nebo co hledat. Všechno budou mít stále a nadmíru se budou radovat ze všech dober v Bohu. Zaměstnáním svatých tam bude *pozorovat* nekonečnou krásu Boží, *milovat* jeho nekonečnou dobrotu, *radovat se* z jeho nekonečné laskavosti, *překypovat* proudy jeho rozkoši a *plesat* nevýslovnou slástí *v jeho nekonečné slávě a ve všem dobru*, kterého s Bohem požívají. Odtud ustavičná chvála a velebení a děkování. A tak vyvolení, dosáhnou splnění všech svých tužeb a nevědouce již, po čem by toužili, *odpočívají v Bohu* jako ve svém posledním cíli.“ (De Perf. Divin. lib. XIV. c. v.)

(Pokračování)

Z knihy F. J. Boudreaux S.J.:
Ani oko nevidělo... Přeložily a vydaly
Sestry Neposkvřeného Početí Panny
Marie v Přerově. Vytiskla Společenská
knihotiskárna v Přerově v roce 1934.
Imprimatur Olomucii, die 9 Aprilis 1934,
Dr. Joan. Martinů, vicarius generalis.

(Redakčně upraveno)

„Tvoje místo je tam, kam tě Bůh postaví“

Jedna ruská legenda vypráví: Jednou žil v klášteře mnich, který se denně zbožně modlil ve své cele a přitom přemýšlel o krásě nebes. V průběhu času se mu zdála skromnost a těsnost jeho cely tísnivou a svoji denní, většinou jednotvárnou práci pocítoval jako nesrovnatelnou s krásou přebývání v ráji. Tak v jeho srdci rostla touha po přebývání v ráji. Tak v jeho srdci rostla nespokojenost s jeho pozemským životem.

Tu jednou našel v knihovně starou knihu. V ní bylo napsáno, že na konci světa je místo, ve kterém se stýká nebe se zemí. Tam je prý přítomnost Boží docela blízko. Plný radostného vzrušení se rozhodl, že se vydá na cestu, aby toto místo našel. Rozloučil se se svými bratry a se svojí důvěrně známou klášterní celou a vydal se na cestu. Žádné strádání

ho neodradilo, aby procestoval svět a našel vytožené místo.

Konečně, po dlouhých letech, došel ke zvláštním vratům. Když vstoupil, jako by pocítil jisté vnuknutí, že Bůh je zcela blízko. Jeho srdce tlouklo vzrušeně plné očekávání. Zaklepal, otevřel dveře a vstoupil. Ale – kdepak se to ocitl? Protřel si oči. To byla přece jeho vlastní klášterní cela! Jeho stůl, jeho židle, jeho práce čekala na něho! Jeho duši proběhlo hluboké pochopení. Najednou věděl: „Bůh je mi nejvíce nablízku tam, kde mi připravil můj životní úkol. Místo, na kterém se stýká nebe se zemí, je to místo, které mi Bůh osobně odkázal k mému životu. Dveře k nebi jsou na zemi tam, kde vykonávám svoji denní práci a modlitbu, kde cítím lásku k Bohu a k bližnímu. Boží přítomnost není někde ve velké dáli, nýbrž zvláště tam, kde sná-

ším trpělivě své pozemské bytí, beru na sebe svůj kříž a následuji Krista.“

Na daleký ostrov...?

Jsou chvíle, kdy jsi nespokojen se situací svého života. Opakující se námahy a povinnosti všedního dne, nezaměstnanost nebo omezenost tvého pracoviště, pohled na ostatní lidi, kteří zdánlivě vedou daleko zajímavější a úspěšnější život, vyvolávají v tobě pocit, že jsi zanedbávaný nebo že něco děláš špatně. Nedávno mi řekl jeden známý: „Často bych si přál být na dalekém, osamělém ostrově, pryč z tohoto vězení tísně a všedního mlýna mého života a tak skutečně svobodný nechat jednoduše všechno za sebou!“

„Útěk“ není žádným řešením

Téměř všichni lidé během svého života upadnou více nebo méně do takového víru svých pocitů, do životních krizí. Ale přinesl by jim únik před úkoly, které nám život přináší, opravdu řešení? Ten údajně „krásnější život“ ostatních je nakonec vždycky iluze. Život na tomto světě se nikdy nemůže skládat z nekonečného hledání ráje bezmezné svobody, nezkaleného štěstí a pohodlné bezstarostnosti. Nehledě k tomu, že to by nebyla cesta do nebe.

Osvědčení se ve svém úkolu

Je to osvědčení v úkolu, který Bůh připravil jenom pro tebe a který v jeho plánu světa můžeš splnit jenom ty. Tato zkouška ocenění nezná uznání osoby. To, jak jsi zdravý, slavný, mocný, bohatý, krásný nebo inteligentní, neurčuje tvoji věčnou hodnotu v království Božím. Daleko více jde o to, jak ses pokusil splnit životní úkol, který jsi dostal přidělený od svého Stvořitele. S čistým úmyslem? S vírou, nadějí, láskou, věrností a pokornou důvěrou? Bůh vidí vždycky do našeho srdce.

„My všichni jsme jedno tělo v Kristu, jako jednotlivci jsme však údy, které k sobě patří. Duch je stejný, dary jsou různé jako nádoby, které ducha do sebe pojímají. Jeden vyučuje, druhý se učí, třetí vytváří svými rukama dobré věci. Ale ještě něco většího než o Bohu mluvit, je Bohu se zasvětit a pro něho se posvětit.“ (sv. Řehoř Naziánský, +390)

„Zbožnost bude vypadat jinak u urozeného pána než u řemeslníka, dělníka nebo sluhy, jinak u dívky než u manželky a jinak u vdovy. Ano, řídí se v praktickém provedení podle sil, úkolů a povinností jednotlivého člověka. Nebo si myslíte, že by bylo vhodné pro našeho biskupa, kdyby chtěl žít jako poustevník nebo kartuzián? Nebo bylo by vhodné pro manžely, aby jako kapucíni nechtěli nic vydělávat a šetřit? Nebo hodilo by se dělníkovi či řemeslníkovi, kdyby prodléval hodiny v kostele jako řeholníci? Nebyla by taková zbožnost směšná, nevhodná a nesnesitelná?“

(sv. František Saleský: Filothea)

Polští katolíci se společně modlili podél hranic

S růžencem v ruce, s připomínkou 100. výročí fatimských zjevení se na milion polských katolíků modlilo 7. října u 3500 km dlouhých hranic své země. Prosili všemohoucího Boha na přímluvu Panny Marie o spásu Polska a světa. Připojili se k nim i Slováci. Modlitební

akce byla rovněž připomínkou obrovské námořní bitvy u Lepanta 7. října 1571, kdy křesťanská aliance vedena papežem porazila flotilu Osmanské říše a zachránila tak Evropu před islamizací. Duchovní mobilizace hodná následování...

-red-

Modlitba

„Otče, jsou chvíle, kdy se cítím ve svém životě stísněný, tehdy mi připadá můj pozemský život těžce snesitelný. Jak rád bych uprchl námahám všedních starostí a nouzí.“

Otče, pomoz mi k moudrosti poznání, abych setrval na místě a tam plnil svůj úkol, který jsi mi dal. Dej mi tam pocítit Tvoji blízkost a dej mi vytrvalost, abych přestál časy zklamání a sklíčenosti. Amen.“

Z *Der Fels* 7/2017 přeložil -mp-

MÍSTO,
KTERÉ TI BŮH DAL

Zůstaň na místě,
které ti Bůh dal,
a vytrvej tam věrně!

Je to kříž,
nesestupuj z něho,
je to bolesti žár,
nevyhýbej se mu!

Neohlížej se se vzlykáním
vpravo ani vlevo,
zdá se to tak matně,
pozemsky malé.
Na tomto místě,
které ti Bůh dal,
chce být tebou veleben.

Nelámej sám sobě korunu,
neříkej nikdy svému Stvořiteli „ne“!
Jenom na místě, které ti On dal,
dosáhneš plnosti.

Ano, na místě, které ti On dal,
tam se radostně obrať k Němu,
aby každý viděl:

Jeho vůle je tvým životem,
vděčností a spočinutím.

A když On přijde
vyhledá také tebe,
nikoliv v širém světě.
Vyhledá tě jistě tam,
kam tě sám postavil.

A pak nastane den veliké radosti!

Když tě najde na tvém místě,
vezme tě s sebou
a dá ti to místo
u svého trůnu,
v zemi zaslíbené.

(Podle staré básně)

Suma o darech svatého Josefa (87)

ČTVRTÁ ČÁST

Kapitola I:

Dar času úmrtí svatého Josefa
(Dokončení)⁽¹⁾

Zbývá nám ještě odpovědět na to, co říká Glosa a text Gratiánova dekretu.⁽²⁾ Vzhledem k autoritě Glosy můžeme říci to, co praví Jan Capreolus⁽³⁾ ve svém komentáři ke čtvrté knize Sentencí, distinkci 26, na počátku odpovědi na argumenty proti druhé konkluzi: „Právníci,“ říká, „se často vyjadřují chybně v oblasti teologie, nejsou-li v ní vzděláni. Jako se na druhé straně teologové často vyjadřují chybně v materii civilních zákonů a dekretálů, nejsou-li v nich vzděláni. A o takových právnících se může říci to, co nachází v první knize *O duši*:⁽⁴⁾ »Není věci tkalce hrát na flétnu.«“ Tolik Capreolus.

Na adresu řečeného textu z Gratiánova dekretu, o němž se tam praví, že je převzat z Druhé homilie Jana Zlatoústého na Matoušovo evangelium, můžeme nejprve říci, že kdekoli je uveden, má být chápán ve smyslu oddělení na základě smrti. Za druhé říkám, že jsem uvedený text v Druhé homilii svatého Jana Zlatoústého pečlivě hledal a nic takového ani nic podobného jsem tam nenašel, ba spíše jsem našel to, co je vzhledem k němu opačné a protikladné. Tak v Druhé homilii je o Josefovi uvedeno: „On byl totiž tak skromný a čestný a tak osvobozený od neřestné vášně, že by nemohl chtít z popudu podezření vydat Pannu trestu: jak by mohla ona kvůli chlípčnosti porušit přikázání Zákona? On jde totiž ve svých úvahách nad Zákon. Když ji tudíž chtěl tajně propustit, chtěl ji tak bezpochyby propustit jako ten, kdo ve svých úvahách jde nad Zákon: jak by mohl připustit něco protizákonného?“ Tyž ve Čtvrté homilii praví toto: „Když jasně vidíme, že on, tj. Josef, který se vyznačoval zvláštní horlivostí, nejenom nezapudil svou snoubenku a nevydal ji pohaně, nýbrž ji také přijal do svého společenství a měl po porodu v úctě, je z toho zcela jasné, že kdy-

by otevřeně nepoznával, že počala působením Duchu Svatého, ani by si ji u sebe nikdy neponechával a ani by jí nesloužil ve všem potřebném.“ Když pak Chrysostom v téže homilii vykládá slova evangelia: „Neboj se k sobě vzít svou manželku Marii“⁽⁵⁾, praví: „Spojuje je nikoliv ve slavném svazku manželství, nýbrž ve společenství společného příbytku a spojuje skrze službu mého hlasu.“⁽⁶⁾ Jako Marii svěří později samotný Kristus učedníkovi, tak ji také nyní svěřuje anděl jejímu snoubenci, aby od něho přijala pouze útěchu, a ne manželské spojení.“ Tolik Chrysostom. Proto, když texty Gratiánova dekretu tvrdí o pochybných textech, že jsou převzaty od svatých učitelů, je třeba to pečlivě prozkoumat.

(Pokračování)

Z latinského originálu

„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V první části této kapitoly Sumy byly zmíněny tři názory o době Josefovy smrti: že zemřel před Kristovým křtem, nebo v době Pánova veřejného kázání, či kolem jeho smrti na kříži. Poslední z těchto názorů byl tak rovněž spojován s tezí, že se sv. Josef již před Kristovou smrtí od Panny Marie odloučil. I. Isolani je rozhodně proti této tezi a na základě devíti důvodů ukázal, že se sv. Josef od Panny Marie nikdy neodloučil. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Právě tyto dva texty hlásaly zmiňovanou tezi, že se sv. Josef před Pánovou smrtí na kříži od Panny Marie odloučil. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Jan Capreolus (asi 1380-1444), francouzský dominikán, patří k nejvýznamnějším tomistickým teologům. Je nazýván *Princeps thomistarum* („Kníže tomistů“). [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Od Aristotela. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Sv. Jan Zlatoústý tuto větu, jejímž podmětem je samotný Bůh, klade do úst andělovi. Je také jasné, že když u Panny Marie a sv. Josefa odmítá manželské spojení, odmítá jej ve smyslu *tělesného* manželství. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Mt 1,20.

Pondělí 6. 11. 2017

6:05 Klapka s ... (71. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým
7:10 Slunce ve tváři **7:40** Buon giorno s Františkem **8:45** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn – Hrubý Jeseník **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Exit 316 (20. díl): Rodiče **9:40** Magazin Festivalu outdoorových filmů 2017 (2. díl): Kategorie Sportovní a extrémní film **10:00** Missio magazin: Říjen 2017 **11:05** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **11:10** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Vychutnej si víru: Pocta papeži Benediktu XVI. **13:25** Quasimodo – Kristův kovboj **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Noční univerzita: P. Josef Čunek, SJ – Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu **16:00** V souvislostech (202. díl) **16:25** Tomáš Kočko & Orchestr na Mohelnickém dostavníku 2012 **16:45** O starých Starých Hamrech **17:30** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **18:00** ARTBITR – Kulturní magazin (46. díl) **18:15** Ars Vaticana **18:25** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **18:40** Velké ticho v Poličanech **19:00** Vatican magazine (931. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Terra Santa news: 1. 11. 2017 **20:00** Gojdič – láska nadevšecko **21:05** Music4mation [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: P. Gabriel Peter Hunčaga, OP – Vzdělávací systém dominikánů ve vrcholném středověku **23:25** Vatican magazine (931. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:00** Kulatý stůl: VŘSR a její stopy dnes **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 7. 11. 2017

6:05 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 2. díl **6:50** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:50** Princ, který si vybral Dona Boska **10:40** Vatican magazine (931. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **11:15** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **11:20** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Ars Vaticana **12:25** Angola: katecheta Paulino **13:00** V souvislostech (202. díl) **13:20** Zimbabwe – Z temnoty **13:45** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn – Hrubý Jeseník **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kulatý stůl: VŘSR a její stopy dnes **16:05** Mezi pražci (62. díl): Listopad 2017 **16:50** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **17:35** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **18:00** Noeland (8. díl) **18:25** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **18:30** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **18:40** Hermie a Ihačka Flo **19:05** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepce **19:30** Zpravodajské Noeviny (905. díl): 7. 11. 2017 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Želvy v ohrožení [L] **21:00** Zámek Židlochovice – zahrada času **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Řeckokatolický magazin (129. díl) [P] **22:25** Post Scriptum **22:35** Jak potkávat svět (54. díl): S Ivo Viktorinem **0:05** Terra Santa news: 1. 11. 2017 **0:25** Kalvária Nitrianské Pravno **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 8. 11. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (905. díl): 7. 11. 2017 **6:25** Noční univerzita: P. Josef Čunek, SJ – Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu **7:50** Vatican magazine (931. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:20** Kalvária Nitrianské Pravno **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Zpravodajské Noeviny (905. díl): 7. 11. 2017 **11:05** Don Bosco Network: Sif salesiánské pomoci Don Bosco **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

v Kryrech **13:15** Mauricius – nová hranice **13:40** ARTBITR – Kulturní magazin (46. díl) **13:50** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **14:30** Živě s Noe [L] **15:00** Gojdič – láska nadevšecko **16:10** Jak potkávat svět (54. díl): S Ivo Viktorinem **17:35** Česká věda **17:55** Léčit zlo láskou **18:25** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **18:40** Nemusíme, chceme! **19:30** Terra Santa news: 8. 11. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (38. díl): Mikuláš Kroupa – novinář **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych. – Vrozené a naučené v chování [P] **23:45** Generální audience Svatého otce [P] **0:25** Vychutnej si víru: Pocta papeži Benediktu XVI. **0:55** Music4mation **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 9. 11. 2017

6:05 Velké ticho v Poličanech **6:25** Klapka s ... (61. díl): Oskarem Siebertem **7:30** Bača Milan od Juraja do Šimona **7:55** Kazachstán – Ruslan **8:10** Mezi pražci (62. díl): Listopad 2017 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Terra Santa news: 8. 11. 2017 **9:40** Kulatý stůl: VŘSR a její stopy dnes **11:15** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **11:25** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Ostrava Youth Orchestra – G. Rossini: Svatováclavský hudební festival 2017 **13:45** Hluk **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Generální audience Svatého otce **15:10** Muzikanti, hrajte **15:40** Řeckokatolický magazin (129. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny (905. díl): 7. 11. 2017 **16:20** Historie sklářství v Karloince **16:40** Angola, země afrického snu **17:05** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn – Hrubý Jeseník **17:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 2. díl **18:00** Hermie a Ihačka Flo **18:25** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **18:30** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **18:45** Ars Vaticana [P] **19:00** Večeře u Slováků: 32. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (906. díl): 9. 11. 2017 [P] **20:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (19. díl) [P] **21:05** Magazin festivalu outdoorových filmů 2017 (2. díl): Kategorie Sportovní a extrémní film **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (906. díl): 9. 11. 2017 **0:30** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **0:50** Vatican magazine (931. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 10. 11. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (906. díl): 9. 11. 2017 **6:30** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **6:50** Skryté poklady: Vladimír **7:15** Noční univerzita: Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych. – Vrozené a naučené v chování **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Vychutnej si víru: Pocta papeži Benediktu XVI. **9:50** ARTBITR – Kulturní magazin (46. díl) **10:05** Gojdič – láska nadevšecko **11:15** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **11:25** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše

svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Ars Vaticana **13:10** Léta letí k andělům (38. díl): Mikuláš Kroupa – novinář **13:35** Tomáš Kočko & Orchestr na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **15:30** Mariánské korunovace v dějinách **16:00** Zpravodajské Noeviny (906. díl): 9. 11. 2017 **16:20** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **16:50** Výpravy do divočiny: Želvy v ohrožení **17:55** Lednický park vypravuje **18:25** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **18:30** Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku **18:40** Zimbabwe – Z temnoty **19:05** Mezi pražci (62. díl): Listopad 2017 **20:00** Kulatý stůl: Domáci násilí [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováků: 32. neděle v mezidobí **22:30** Outdoor Films s P. Dariuszem Sputem a Martinem Kráčálíkem (64. díl) **0:05** Dana **0:25** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn – Hrubý Jeseník **0:35** Causa Carnivora **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 11. 11. 2017

6:05 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **7:05** Ztracená ovečka **7:30** Salesiánské sociální dílo v Buenos Aires **7:50** Sobecký obr **8:30** Noeland (8. díl) **8:55** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **9:00** Hermie a Ihačka Flo **9:35** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **10:00** Vatican magazine (931. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Music4mation **10:50** Exit 316 (20. díl): Rodiče **11:10** Večeře u Slováků: 32. neděle v mezidobí **11:35** Zpravodajské Noeviny (906. díl): 9. 11. 2017 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:30** Pod lampou **14:35** Festival dobrých zpráv 2017: Soutěžní snímky festivalu – 1. část [P] **17:35** Terra Santa news: 8. 11. 2017 **18:00** Vychutnej si víru: Velikonoční speciál [P] **18:30** Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku **18:40** Sedmihlásky (128. díl): Aničko mlynářova, Prala plínky, Už sú kose nade mlýnem **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Vezmi a čti: Říjen 2017 **19:30** V souvislostech (203. díl) [P] **20:00** Život nelze promarnit **21:00** V pohorách po horách (24. díl): Kunětická hora – Polabí **21:10** Adopce srdce **21:45** Magazin festivalu outdoorových filmů 2017 (2. díl): Kategorie Sportovní a extrémní film **22:10** Stíny barbarské noci **22:55** Tomáš Kočko & Orchestr na Mohelnickém dostavníku 2012 **23:20** Noční univerzita: P. Josef Čunek, SJ – Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu **0:45** Řeckokatolický magazin (129. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 11. 2017

6:15 Mezi pražci (62. díl): Listopad 2017 **7:00** Ars Vaticana **7:15** U VÁS aneb Festivalové kukátko (19. díl) **8:15** Jak si mě našel Antonín z Padovy **9:00** Přehrada Kružberk 1957 – 2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **9:20** Večeře u Slováků: 32. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:10** Řeckokatolický magazin (129. díl) **11:25** Velké ticho v Poličanech **11:45** ARTBITR – Kulturní magazin (46. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (203. díl) **12:40** Život nelze promarnit **13:40** Festival dobrých zpráv 2017: Soutěžní snímky festivalu – 2. část **16:50** Muzikanti, hrajte **17:25** S NOACHem po Izraeli **17:55** Sedmihlásky (114. díl): Když jsem byl malučký [P] **18:00** Noeland (10. díl) **18:15** Hermie a ustrašený pavouk **18:50** Magazin Festivalu outdoorových filmů 2017 (3. díl): Kategorie Horský a horolezecký film [P] **19:10** Music4mation **19:30** Exit 316 (21. díl): Odsuzování [P] **20:00** G. Kancheli: Amao Omi; N. Luboff: Africká mše: Podzimní festival duchovní hudby 2017 [P] **21:20** Ars Vaticana **21:30** V souvislostech (203. díl) **22:00** Výpravy do divočiny: Želvy v ohrožení **23:00** Nikaragua – Matka všech **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:55** Dům ze skla? (16. díl): Daniel Raus **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 6. 11. o 13:30 hod.:
V škole Duchu (Mons. Stanislav Zvolenský: Kto je môj blížny?)

Duchovná obnova s Mons. Stanislavom Zvolenským, bratislavským arcibiskupom, natočená v Kúpeľoch Nimnica.

Utorok 7. 11. o 21:15 hod.:
Spojení oceánom (Jaroslav Krett, Manhattan, New York)

Mnohí hostia relácie Spojení oceánom svedčia o tom, ako sa po odchode do zahraničia často dokázali oprieť práve o základ viery, ktorý dostali kedysi vo svojej rodine. Jedným z nich je aj Jaro Krett. Prevedie nás svedectvom svojho života, prechádzajúc sa rušnými ulicami Manhattanu, popri známom Central Parku v New Yorku. Prezradí nám, ako sa dostal práve sem a prečo tu zostal žiť. Zaspomína však napríklad aj na tajné hodiny náboženstva počas socializmu na Slovensku a mnoho iného.

Streda 8. 11. o 9:45 hod.: Generálna audiencia

Priamy prenos zo stretnutia Svätého otca s pútnikmi na námestí Sv. Petra v Ríme spojeného s krátkou katechézou a pozdravmi v rôznych jazykoch.

Štvrtok 9. 11. o 21:50 hod.:
Sestra Bernadeta (dokument)

Životný príbeh vincentíny – sr. Bernadety, ktorá slúži bezdomovcom veľmi obetavým spôsobom. Nenechá sa odradiť ani ponížujúcimi či nepríjemnými situáciami, do ktorých sa počas dňa neraz dostáva.

Piatok 10. 11. o 17:30 hod.:
CENACOLO – náš dom (dokument)

O vzniku komunitného domu Cenacolo na Slovensku pri príležitosti 10. výročia jeho založenia. Tri ďalšie príbehy mladých ľudí, ktorí v komunite žijú už viac rokov, presvedčujú o sile viery, modlitby, každodennej tvrdej práce i budovaní priateľstiev.

Sobota 11. 11. o 20:30 hod.: O bohoch a ľuďoch (film)

Film prináša svedectvo o vernosti mníchov, sile viery a duchovnom porozumení, ktoré sa snažili šíriť medzi kresťanmi a moslimami.

Nedeľa 12. 11. o 9:45 hod.: Svätá omša z Prešova

Slávnostná sv. omša z Konkatedrály sv. Mikuláša v Prešove pri príležitosti 770. výročia prvej písomnej zmienky o Prešove. Hlavný celebrant: Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup a metropolita; slávnostný kazateľ: Mons. Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup a metropolita.

 Zveme všetky na posledný letošný **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, ktorá sa uskutoční **12. listopadu 2017**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlhá asi 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Sraz ve 12.50 hodin před katedrálou. **Bližší informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Peter Markovič, mobil 720 110 750, tel. 587 405 293, e-mail: markovic@arcibol.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
4. – 11. LISTOPADU 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 11.		PO 6. 11.		ÚT 7. 11.		ST 8. 11.		ČT 9. 11.		PÁ 10. 11.		SO 11. 11.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1075	1197	1637	1854	1734	1953	1587	1792
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1076	1197	1638	1854	1734	1953	1723	1941
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1639	1855	1107	1232	1587	1792
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	813	914	1108	1232	813	914
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1079	1201	1639	1855	1735	1954	1587	1793
Antifona k Zach. kantiku	724	817	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1639	1856	1586	1791	1588	1793
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1640	1856	1724	1943	1724	1943
Závěrečná modlitba	724	817	1050	1170	1065	1187	1080	1202	1640	1857	1586	1791	1588	1793
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	792	890	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1641	1857	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	724	817	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1640	1857	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 4. 11.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1085	1208	1642	1859	1736	1955
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1643	1859	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1643	1860	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1089	1212	1646	1863	1737	1956
Ant. ke kant. P. M.	723	816	724	817	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1647	1863	1586	1791
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1647	1863	1731	1950
Záv. modlitba	724	817	724	817	1060	1181	1075	1196	1090	1213	1640	1857	1586	1791
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 5. 11. – 31. neděle v mezidobí

 1. čt.: Mal 1,14b–2,2b.8–10
Ž 131(130),1.2.3

 Odp.: *Opatruj, Pane, mou duši ve svém pokoji!*

2. čt.: 1 Sol 2,7b–9.13

Ev.: Mt 23,1–12

Pondělí 6. 11. – ferie

 1. čt.: Řim 11,29–36
Ž 69(68),30–31.33–34.36–37

 Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své velké lásce!*)

Ev.: Lk 14,12–14

Úterý 7. 11. – ferie

 1. čt.: Řim 12,5–16a
Ž 131(130),1.2.3

 Odp.: *Opatruj, Pane, mou duši ve svém pokoji!*

Ev.: Lk 14,15–24

Středa 8. 11. – ferie

 1. čt.: Řim 13,8–10
Ž 112(111),1–2.4–5.9

 Odp.: 5a (*Blaze muži, který se slitovává a půjčuje.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Lk 14,25–33

Čtvrtek 9. 11. – svátek
Posvěcení lateránské baziliky

 1. čt.: Ez 47,1–2.8–9.12
nebo 1 Kor 3,9c–11.16–17

Ž 46(45),2–3.5–6.8–9

 Odp.: 5 (*Proudy bystrin jsou k radosti Božímu městu,*
presvatému stánku Nejvyššího.)

Ev.: Jan 2,13–22

Pátek 10. 11. – památka sv. Lva Velikého

1. čt.: Řim 15,14–21

Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4

 Odp.: srov. 2b (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)

Ev.: Lk 16,1–8

Sobota 11. 11. – památka sv. Martina

 1. čt.: Řim 16,3–9.16.22–27
Ž 145(144),2–3.4–5.10–11

 Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.*)

Ev.: Lk 16,9–15

PRO DĚTI • KNIHOVNIČKA DĚTSKÉHO ČASOPISU NEZBEDA

KOMIKSOVÝ SEŠIT 1

Obsah sešitu: Pasáči z Fatimy; Družina se bojí pověstí; Svatováclavská legenda; Svatý Hubert; Čtvrtý král; Rozpůlený plášť.

Redakce dětského časopisu Nezbeda
Druhé vydání • Brož., 164x234 mm,
křídový papír, 66 stran, 59 Kč

KOMIKSOVÝ SEŠIT 2

Obsah sešitu: *Komayak* (příběh misionáře mezi Eskymáky); *Návrat na Ostrov pokladů*; *Apoštol Dálného východu* (život sv. Františka Xaverského); *Slepé oči* (ze života sv. Otýlie); *V bunkru hladu* (životní příběh sv. Maxmiliána M. Kolbeho); *Laura - děvče z And* (bl. Laura Vicuna); *Svatý Florián*; *Svědectví víry* (sv. Cecílie).

Redakce dětského časopisu Nezbeda
ve spolupráci s Pavel Nebojsa - Doron
Brož., 165x235 mm, křídový papír,
66 stran, 59 Kč

KOMIKSOVÝ SEŠIT 3

Obsah sešitu: Bambo; Z princezny světicí; Ježíšův předchůdce; Madonin žonglér; První mučedník; Legenda o svatém Jiří; Malý generál; Statečný kluk.

Redakce dětského časopisu Nezbeda
Brož., 164x234 mm, křídový papír,
66 stran, 59 Kč

KOMIKSOVÝ SEŠIT 4

Napsal a nakreslil Jan Hora

Obsah sešitu: Indiánské příhody; Pěstování citrusů; Boj o Říčanku; Pramen svatě Zdislavy; Balingův poklad; Pytláci v revíru.

Časopis Nezbeda a Cvrček, o. p. s.
Brož., 164x234 mm, křídový papír,
66 stran, 59 Kč

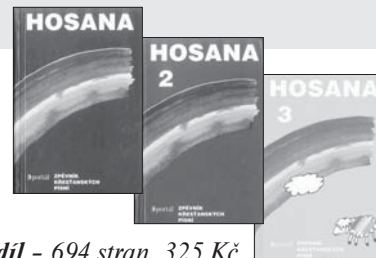

ZPĚVNÍKY

HOSANA 1, 2, 3

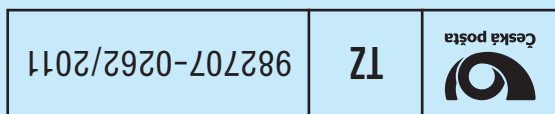
Zpěvníky křesťanských písní - 3 díly. Třetí díl obsahuje i několik nových mešních ordinárií, jeden oddíl je věnován dětským písním a obsahuje nejen kompletní soubor dětských písniček z předchozích dílů Hosany, ale i řadu novinek. Předmluvu k třetímu dílu napsal pražský biskup Mons. Karel Herbst SDB.

Portál, s. r. o. • Váz., 110x164 mm • **1. díl** - 640 stran, 277 Kč; **2. díl** - 672 stran, 277 Kč; **3. díl** - 694 stran, 325 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. Dohlní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Sětředaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.